

ЯВЛЕНИЕ IV.

ДОНА и ТАНЧО.

Танчо влиза веселъ и носи въ една торба брашно.

ТАНЧО.

Доне, на това брашно (подава ѝ торбата) и мѣси да нахранишъ дѣцата (Дона го приема). Ти не знаешъ, Доне? Господъ никога не остава сиромасите. Той си има грижата и за тѣхъ. Азъ схмъ ти казвалъ хиляда пѣти имайтърпѣние, добаръ е Господъ. Ето азъ днесъ благодаря Бога и благославямъ моята сѣдба. Днесъ азъ си намѣрихъ едно много добро мѣсто — даватъ ми сто гроша на мѣсець. Сто гроша пари, като на насъ хора сѣ много пари! Отъ сега нататакъ нѣма вече да гладуваме! Подиръ нѣкой день вече ще стига на тая работа.

ДОНА. (радостно).

Радвамъ са, драгий ми ступане. Но я ми кажжи съ кого са пазари и кой ти дава тези пари на мѣсець и на каква работа ще идешъ?

ТАНЧО.

Пазари ма Гжлабъ чорбаджи — ще ма проведи въ Сърбия да му сѣбирамъ овни.